

INGEZONDEN.

OPHEFFING DER KOEPOKINRICHTING TE 's-GRAVENHAGE.

Van het bestuur van de koepokinrichting te 's-Gravenhage werd bericht ontvangen, dat met ingang van 1 Januari 1923 de verzending van koepokstof gestaakt zal worden. De geneeskundigen, die de voor de vaccinatie benodigde stof tot dusver van deze inrichting betrokken, worden uitgenoodigd hun aanvragen voortaan te richten tot de koepokinrichting te Amsterdam. Mochten er eventueel nog aanvragen te 's-Gravenhage ontvangen worden, dan zullen deze naar Amsterdam worden doorgezonden.

Hoewel vermoedelijk overbodig, wil ik er de aandacht op vestigen, dat door de Amsterdamsche koepokinrichting slechts stof wordt verzonden, waarvan de virulentie voortdurend onder contrôle staat. Ook de aanwezige voorraad, die op het oogenblik voldoende is voor de enting van 1200000 personen, wordt voortdurend gecontroleerd, zoodat gebrek aan volvirulente stof niet te duchten valt.

Bij minder goede opkomst van de met die stof verrichte entingen zoeke men in de eerste plaats naar fouten in de techniek der vaccinatie of bij de bewaring begaan. Koepokstof neemt bij kamertemperatuur bewaard zeer snel in virulentie af, zoodat een spoedig gebruik van de stof het meest te verkiezen is. Men vrage liever nieuwe stof aan, dan lympe te gebruiken, die reeds eenigen tijd bewaard werd.

's-Gravenhage,
17 December 1922.

J. TH. TERBURGH,
Hoofdinspecteur van de volksgezondheid.

EEN HONORARIUM-PROCES.

In zijn brief aan PINKHOF over een honorarium-proces mengt JACOBSON mij in het debat op een wijze, die van mijn zijde een rechtzetting noodig maakt.

JACOBSON merkt op, dat hem geen bemiddeling is aangeboden door de rechtsorganen der Maatschappij. Natuurlijk heb ik hem dit *niet* aangeboden. Ook wie geen bijgewerkt exemplaar van het huishoudelijk reglement ter beschikking heeft, zal toch wel begrijpen, dat geschillen tusschen twee personen, die geen van beiden lid der Maatschappij zijn, niet door rechtsorganen dier Maatschappij beslecht kunnen worden (zie art. 166). Dat ik mij met toestemming, doch buiten verantwoordelijkheid van het dagelijksch bestuur der Maatschappij, als voorzitter der S. O. tot de heeren JACOBSON en JANSMA gewend heb, vond zijn grond in het feit, dat JACOBSON zich beriep op het tarief eener onderafdeeling der Maatschappij en dat ik het zoowel een algemeen geneeskundig belang als het belang van JACOBSON achtte, een procedure te voorkomen.

Dat JACOBSON een door mij voorgestelde arbitrage van de hand gewezen heeft, is niet juist. Ik heb geen arbitrage voorgesteld, maar, bescheidener, bemiddeling aangeboden en die bemiddeling is door JACOBSON *aanvaard*. Dit is mij niet alleen gebleken uit de woorden, welke JACOBSON uitte, die ik mij natuurlijk niet meer individueel herinner, maar ook uit het feit, dat hij mij uitvoerig en gedocumenteerd inlichtte omtrent zijn wijze van opereeren, nabehandelen en toepassen van het tarief. Zelfs heeft JACOBSON mij later opgescheld om zijn inlichtingen aan te vullen en hij heeft mij nog weer eens opgescheld om zich op de hoogte te stellen van het resultaat van mijn bespreking met mr. JANSMA.

Dat in de processtukken staat, dat ik geweigerd heb den naam te noemen van hem, die door den advocaat de „meest bevoegde autoriteit” genoemd werd, moge juridisch door den beugel kunnen, zacht uitgedrukt is het geneeskundig onjuist om van *weigeren* te spreken, indien iemand iets *physiek onmogelijk* is. Welke arts door den advocaat bedoeld werd, wist ik, toen ik JACOBSON sprak, niet en.... ik weet het nu nog niet. Indien JACOBSON dit niet gelooft, kan hij dit, wat mij be-